

Společenské minimum pro každého

3.část

Nemocné potěší návštěva

Častým společenským setkáním bývají narozeniny a jiné soukromé oslavy. Jelikož býváme v práci zahlceni povinnostmi, můžeme na narozeniny svých kolegů nechtěně zapomenout. Proto je dobré pověřit v kolektivu člověka, který povede tyto významné dny v patrnosti. Oslavy mohou probíhat různým způsobem, od menších až po velkolepé. Vždy je slušnost oslavencům popřát, podat ruku nebo koupit kytici a dárek, na který se podle potřeby může složit celý kolektiv. Vybíráme ho podle vkusu toho, komu jej darujeme, ne podle toho, co se líbí nám. Dle firemních zvyklostí si můžeme připít v krátké pauze na pracovišti nebo nás hostitel pozve po pracovní době do restaurace.

Jestliže víme, že se nebudeme moci zúčastnit, oslavenci se omluvíme. Z party můžeme také z různých důvodů odejít dříve. Poděkujeme hostiteli za pozvání a nenápadně se vzdálíme.

Milý personál je základ

Při výběru restaurace pro konání oslavy můžeme narazit na různé úrovně jejich služeb. Naše rozhodování by měl usnadnit milý, slušný a usměvavý personál i prostory, které působí útulně a čistě.

Mnoho z nás zve na obědy a večeře zahraniční partnery, kteří nejen srovnávají úroveň stolování u nás a u nich doma, ale sledují i naše vystupování a chování. Proto dbejme na to, abychom působili vždy jako nejlepší hostitelé, kteří reprezentují sebe, firmu, ale i nás všechny. I tady je nutností znalost cizích jazyků, nejen proto, abychom rozuměli, o čem se hovoří, ale také, abychom se mohli stát rovnocennými a příjemnými partnery.

Když přijde smutek

Mnohdy se místo veselých oslav setkáváme s událostmi, při kterých je na místě projevit účast a lítost. Jak se zachovat, pokud některý z našich kolegů prožil úraz nebo mu navždy odešel někdo blízký? Zde je třeba se více než jindy umět se vcítit do situace dotyčného, kterého postihla nepříjemná událost. Je důležité najít cestu, jakým způsobem bychom mohli při zvládnání úrazu pomoci nebo v případě úmrtí někoho blízkého vyslovit upřímnou soustrast. Pomoc však nabízíme jen v případě, že je o ni zájem, a to raději v ústraní, aby kolega či kolegyně nemuseli seznámit s událostí celý kolektiv.

Na přání nemocného kolegy jej můžeme navštívit. Pouze však proto, abychom ho povzbudili a přinesli mu nějakou drobnost. Rozhodně se nevyptáváme na okolnosti spojené s nepříjemnou událostí.

Nejsmutnější okamžik nastane, pokud některý ze zaměstnanců ztratí svého nejbližšího nebo jeden z našich kolegů zemře. Na pohřeb by se měl dostavit nadřízený s jedním či dvěma kolegy. Pokud není možné se na poslední rozloučení se zesnulým dostavit osobně, je vhodná omluva.

Etiketa na cestách

Podobná společenská pravidla platí i při společenských událostech konaných v zahraničí. Proto je pro nás výhodou znát nejen pravidla etikety, ale i místní zvyklosti, abychom se nedopouštěli zbytečných faux pas.

Do kufru si zabalíme jak pracovní, tak společenské oblečení. Nesmíme zapomenout ani na vizitky, pas a mezinárodní řidičský průkaz. Důležitá je i pokud možno úplná znalost světového jazyka a v některých zemích odlišných pravidel silničního provozu.

Pamatujme si, že pokud jsme pozváni na jakékoliv společenské setkání, je naší povinností tuto návštěvu hostiteli oplátit.

Do divadla mobil nepatří

Náš společenský život se neodehrává jenom v restauracích, ale i v kině, divadle, na koncertě nebo na vernisáži. Na tato místa přicházíme kvůli klidnému prožití kulturního zážitku. Naprosto

Jak se chovat ve společnosti nevhodné je tedy jakékoliv hlasité komentování děje, šustění sáčky s bonbony nebo používání mobilních telefonů. Na tyto akce rozhodně nechodíme, pokud jsme nachlazení.

Do kina neexistuje žádné předepsané oblečení, pokud nejde o slavnostní premiéru. Do divadla nebo na koncert chodíme převážně ve večerních hodinách, proto je tomu nutné přizpůsobit oblečení. Dámy by měly mít večerní róbu v tmavších barvách, sladěnou s lodičkami, kabelkou, líčením, účesem a vůní. Líčení může být stejně jako šperky nápadnější. Také neopomíjíme doplňky jako rukavičky, šperky nebo brýle. Muži by měli mít tmavý oblek s bílou košilí, černé šněrovací boty a opět vhodné doplňky jako manžetové knoflíčky, motýlek či kravatu. Hladké oholení nebo pěstěné vousy a příjemná vůně jsou samozřejmostí.

Žena sedává vpravo

Na společenské akce přicházíme s dostatečným časovým předstihem, abychom si mohli v klidu odložit u šaten, zakoupit program a včas usednout na svá místa. Přicházíme-li později, požádáme sedící ve stejné řadě, aby nás pustili sednout. První, čelem do řady, vchází muž a zároveň děkuje za uvolnění místa. Žena usedá po jeho pravici nebo na místě, ze kterého je lepší výhled na pódium. Místa v lóži jsou nejlepší v první řadě. Vyvarujme se hlasitého pokřikování na známé v řadě pod námi. Místo pozdravu můžeme nenápadně pokynout hlavou nebo zamávat.

V divadle během přestávky volně korzujeme po foyeru, kde se občerstvujeme, kouříme, když je to povoleno, nebo hovoříme se svými společníky. Pokud zahlédneme někoho známého, snažíme se ho nenápadně kontaktovat očima nebo ho osobně vyhledáme.

V kině tleskáme pouze po premiéře. Na koncertech vážné hudby můžeme zatleskat po mimořádném výkonu sólisty nebo podle toho, je-li k nám dirigent otočen čelem, či zády. Pokud se otočí směrem k publiku a mírně se ukloní, sluší se potleskem poděkovat za hudební zážitek.

Při koncertu populární hudby aplaudujeme i během písně či skladby do rytmu nebo když slyšíme známou píseň, která se nám líbí. Zde se předpokládá méně formální oblečení a uvolněnější společenské vystupování. Přesto by ale náš oděv měl být vkusný a čistý. K šatnám neodcházíme těsně před skončením akce, abychom zde byli první. V řadě stojí muž, který také ženě pomáhá s oblékáním.

Umělecká díla hlasitě nehodnotíme

Další společenskou událostí jsou vernisáže, které navštěvujeme po obdržení pozvánky. Protože se jedná o uměleckou záležitost, může být naše oblečení extravagantnější. Pokud se s vystavovatelem známe důvěrněji, můžeme mu přinést kytici, kterou spolu s poděkováním za pozvání předáme při příchodu. Během prohlídky obrazů nebo jiného uměleckého díla hlasitě nevyjadřujeme své názory. Pokud se nám výstava líbila, můžeme při odchodu napsat do knihy návštěv pár milých slov.

Také při této příležitosti se můžeme setkat s významným hostem. Dostane-li se nám toho štěstí, abychom byli představeni, je dobré i tady dodržet určitá společenská pravidla. Zásadně představujeme méně významného významnějšímu nebo ženě muže. Tedy: „Karle, dovol, abych ti představil svou známou, paní Janu Novákovou.“ Dodávat: „Paní Nováková, toto je Karel Gott,“ je už zbytečné.